

LEŅINA KAROGS

Preiļu rajona
BIBLIOTEKA

Iznāk kopš 1950. gada
29. marta.
Maksa 3 kop.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKKRAKSTS

Nr. 145 (5994)
CETURTDIEN,
1989. gada 7. decembrī

DIVPADSMIT kilogrami piena no govs pašā piena laikā — vasarā — tas nav daudz. Pat pārāk maz. Tikai tagad, kad ganāmpulks pārgājis uz ziemas racionu, kolhozā «Sīlukalns» slauc pienu bez mīnusem. Patelcoties samērā labvēlīgai lopbarības sagatavošanas sezonai, ar lopbarību šiem būs labāk. Pērn jau martā sīlukalnieši brauca uz Madonas rajonu, kur pirka apšaubamas kvalitātes salmus un citu lopbarību.

Varbūt iepriekšējo ziemu mācīti, varbūt sirdsapziņas mocīti par savu ganāmpulku, kolhozā «Sīlukalns» laukropēji šogad, rēķinot uz vienu liellopa vienību, ir sagatavojuši 14,5 ceturus barības vienību. Pērn bija tikai 8,9 centneri. Gandrīz vai uz pusi vairāk izaudzēts saknaugu. Lūk, tieši šis pluss, ko izdevies tagad panākt, kad ganāmpulks ir pārgājis uz pilnīgu ziemas racionu, saimniecības galvenās zootehnikas Anisijas Putinas vārdiem runājot, ir radies no sulīgās lopbarības. Par to visu lopkopības speciālisti ir pateicīgi laukropējiem. Tomēr būtu labāk, ja šī lopbarība būtu kvalitatīvāka, ja siens un salmi nebūtu visu sniegu un lietu apūstīti, bet kārtīgās stīrpās salikti. Un vēl labāk būtu, ja pilnīgi visa lopbarība atrastos tajos dažos tukšajos šķūņos, kuri ir fermu tuvumā. Sotiem trūks spēkbarības. Kolhozā

sapņem aptuveni pusi no pērnajiem fondiem. Ko nozīmē 350 tonnas 1430 liellopiem, 2000 cūkām? Protams, ka maz.

Anisija Putina ir ilgus gadus strādājusi kolhozā «Sarkanais Oktobris». Pieradusi pie stingrības darbā, to pašu gribēja no «Sīlukalna» laudim. Diemžēl daudzas viņas vēlnes netiek izpildītas, dažs darbs pa roku galam padarīts, un tā šie piena lit-

gribēs un spēš tā iejūgties darbā, kā pašlaik dara šīs sievietes. Strādā bezmaiņas slaucējām, pašas baro lopus, nes kūdru, sagatavo lopbarību. Vajadzības gadījumā viena otrai paretam izkārtu arī kādu brīvdienu, lai gan katrai jāaprūpē pussimts slaucamo govju. Tā ir slodze, kura nav pa spēkam šodienas jauniešiem.

Fermu mehanizācijas līmenis

Sodien arī kolhozā «Sīlukalns» pusē arvien drošāk runā par zemnieku saimniecībām. Ir cilvēki, kuri jau paņēmuši zemi, ir tādi, kuri to darīs nākamvasar. Saimniecība jau ir zaudējusi un zaudēs labus strādniekus. Jo tie slinkākie nekad neiejūgsies zemnieka rūpēs. Diemžēl šodien nav neviena, kas gribētu uz nomu paņemt fermu, kas no pilsētas atgrieztos šajā pusē. Laikam vai-

tu labākas ganības, ja ganāmpulks vienmēr būtu labi paēdis un netrūktu ūdens, ja ganības tiktu savlaicīgi applautas. Galu galā — ja lopkopības bāzes nodrošināšanā būtu lielāka iecirkņu priekšnieku ieinteresētība.

Daudz un dažādās auditorijās pašlaik runā par piena kvalitāti. Saimniecības galvenā speciāliste teica, ka piena kvalitātei stingri sekojot ekspeditore Janīna Bruzgule. Katru dienu tiekot izdarītas piena analīzes, tas vienmēr esot atdzēsēts, ir piena vadi. Arī agrofirmas siera rūpnīca nekādas pretenzijas neizsakot. No valstij piegādātā piena šogad 96,6 procenti esot pirmās šķiras. Pēdējās dienās piena kvalitāte gan pasliktinājusies. Tas ir ar skābbarības piegādi, ka pienam rodas no nekvalitatīvas lopbarības.

Un ja vien tikai būtu piena rūpes. Taču saimniecībā ir radusies situācija, ka praktiski viss vidējais speciālistu posms (fermu brigādi, kompleksa priekšniece) grib atstāt postenus. Un galvenā zootehniķe neredz iespēju, kā vēl pērnunāt šos cilvēkus kopā pavilkt smago nastu. Ja nu vienīgi visi kopā — kolhoza valde, iecirkņu priekšnieki, mehanizācijas dienests — nopietnāk ielūkosies saimniecības galvenās nozares un šeit nodarbināto cilvēku vajadzības, varbūt viss nokārtosies? A. ILJINA

Grūtie piena litri

Lauku aktualitātes: lopu ziemošana

ri brīžiem nāk tik grūti un prasa gan no lopkopjiem, gan no speciālistiem milzu sviedrus. Saimniecībā, kur galvenā naudas devēja ir lopkopība, šodien ir ārkārtīgi smaga situācija. Cilvēki negrib un vispār arī nav kam strādāt lopkopībā. Vecā gvarde, uz kuras pleciem iznesta visu kolhoza gadu darba sūrmu, vēl turas. Lielākā daļa cilvēku pēc pāris gadiem aizies pensijā, bet nav kam viņus nomainīt. Jaunie, kuri pēc pāris gadiem strādās slaucēju Karolīnas Eriņas, Leontīnas Voveras, Bronislavas Upenieces, Paulīnas Vilkaušas un citu vietā, diez vai

ir neapmierinoši. Īpaši grūti būs šoziem, kad jāmazgā lopbarības saknaugi. Tie ir ļoti netīri, jo vākti ar kombainu. Fermā nav barības smalcinātāja. Un nav varbūt paša galvenā — ticības, ka kādu šie pārcilvēcīgie darba apstākļi uztrauc, ka kāds censtos tos uzlabot. Fermu laudis daudz vairāk gaida no saimniecības mehanizācijas dienesta. Galu galā vienreiz jāmēģina atrast speciālistu galvenā inženiera mehāniķa amatam. Galu galā beidzot jāapzinās, ka tieši mehanizācijas trūkuma un smago darba apstākļu dēļ uz fermu nenāks strādāt jaunie.

na arī tajā apstākļi, ka «Sīlukalna» atnācējiem no pilsētām pagaidām nevar sagādāt labus sadzīves apstākļus. Tikotāju pēc vecajam, panīkušajam viensētām diezko nav. Bet kotedžas jau nav par ko un no kā celt. Pēdējos gados saimniecība uz fermu aicināja trīs jaunas meiteneš — Jaunaglonas arodskolas absolventes. Larisa, Svetlana un Diāna pamazām jau iestrādājušas fermā, un jācer, ka viņas šajā pusē gribēs dzīvot un strādāt pastāvīgi.

Šogad kolhozā no govs plāno izslaukt 3350 kilogramus piena. Vai varēja vairāk? Varēja, ja bū-

Aicinājums visiem rajona iedzīvotājiem — vēlētājiem

10. decembrī Jūs vērsiet savu vēlēšanu iecirkņu durvis, lai nodotu balsis par tiem cilvēkiem, kuri pēc Jūsu ieskatiem būs deputāta vārda cienīgi.

LKP Preiļu rajona komitejas biroja uzmanības lokā nonāk vēl atklāta un pat pārāk skala kritiķu kritika pret tiem, kas daudz enerģijas un veselības ziedojuši rajona attīstībai. Tāda uzstāšanās pret komunistiem, pret jebkāda ranga vadītājiem jau pati par sevi ir nedemokrātiska un politiski nekorekta. Vēl vairāk

— tā robežojas ar jaunu politiskās diktatūras režīmu, lai izdarītu klaju politisku spiedienu uz daudzliem komunistiem.

Nenodarīsim pašī sev jaunumu, iegūstot nepareizu informāciju, bet centīsimies saskatīt patieso Komunistiskās partijas vietu un lomu mūsu sabiedrības un valsts dzīvē.

Vēršoties ar totālu agitāciju pret komunistiem, balstoties uz subjektīviem vērtējumiem, zaudēsim daudzus progresīvus cilvē-

kus, kas var nospēlēt galveno lomu Latvijas ceļā uz kvalitatīvu jaunu valstisku veidojumu.

Reāla domāšana un politiskās situācijas izvērtēšana ar vēsu prātu pašlaik nepieciešama vairāk par visu.

Aicinām nodot savas balsis par radošiem, ziņošiem un varošiem komunistiem, bezpartijiskajiem — strādniekiem, zemniekiem, inteliģences pārstāvjiem!

LKP PREIĻU RAJONA KOMITEJAS BIROJS

Brīvas rokas ekonomiskajai iniciatīvai

Kāds ekonomikas zinātnieks reiz saprātīgi izteicās, ka gaidīt no kolhoznieka, strādnieka kommandministrējošās sistēmas apstākļos saimnieka apziņu būtu bijis tas pats, kas cerēt no zvirbuli ērgļa lidojumu. Darba cilvēks šajā sistēmā bija tikai algdzis ar algādza psiholoģiju: nopelnīt vairāk, pastrādāt mazāk. Mūsu pārību virzīta uz to, lai iznīcinātu ekonomisko pamatu šādai attieksmei, iedibinātu patiesu saimnieka izjūtu visos līmeņos — no republikas vadības līdz katram darba darītājam.

Pagājušajā nedēļā sperts vēl viens liels solis šajā virzienā — PSRS Augstākā Padome pieņēmusi likumu par Baltijas republiku ekonomisko patstāvību. Kamēr daudzi saimniecību, uzņēmumu vadītāji pa vecam paradumam vēl biki raugās, kā viņus no augšas bīkstīs strādāt jaunajos apstākļos, ekonomiski talantīgākie jau uzsākuši aktīvu rīkošanos, jo arī laiks ir nauda.

Viens no tādiem ekonomiskiem talantiem mūsu rajonā neapšaubāmi ir agrofirma «Sarkanais Oktobris» ģenerāldirektors Romualds Kavinskis. Viņš atkal rāda apskauzamu situācijas izpratni, ātras reakcijas spējas un drosmi uzņemties ļoti apšņertu risku. Citi jaunievēlamās rajona

padomes deputātu kandidāti vēl tikai sacer un deklarē savas darbības programmas, bet viņš savējo jau iedzīvina praksē. Pēdējās nedēļās agrofirma, tieši viņa ierosināti, notikuši vairāki pasākumi, kas virzīti uz pilna saimnieciskā aprēķina nostiprināšanu, saimnieka apziņas atjaunošanu, sociālā taisnīguma paplašināšanu.

Lūk, divi visnozīmīgākie no šiem ierosinājumiem. Pēc Romualda Kavinska iniciatīvas kolhoza sapulce 28. novembrī pieņēma lēmumu izstrādāt pašu sistēmu, pēc kuras katrs kolhoznieka papilddienākumi gada beigās būs tieši atkarīgi no viņa kopsaimniecībā ieguldītās mantiskās un darba pajas lieluma. Tas reāli uzlabos kolhoza ilggadējo darbarūku, pensionāru stāvokli, ierobežos migrāciju, būs stimuls darba disciplīnas nostiprināšanai, bezsaimnieciskuma apkarošanai.

Otrs kardinālais R. Kavinska ierosinājums agrofirmas saimnieciskās vadības pārkārtošanā ir ekonomiskās patstāvības piešķiršana tās pārstrādājošās rūpniecības uzņēmumiem — siera rūpnīcai un lina fabrikai. Līdzšinējā agrofirmas pastāvēšanas prakse rāda, ka bez tā nav ieviešams pilns saimnieciskais aprēķins ša-

jās struktūrvienībās. Arī rūpnīcu darba kolektīviem jāatrisina brīvas rokas savas ekonomiskās iniciatīvas realizēšanā, jāņem vērā saprātīgs darba ražīguma un darba algas savstarpējā atkarība, jāizprot, ka ražošanas izmaksas kompensējamas ar ienākumu pieaugumu. Bet tas iespējams, vienīgi pašiem uzņemoties pilnu atbildību par savu saimniecisko darbību, atmetot apgādājamo psiholoģiju.

Kamēr uz to nebūs noskanojusies visi mūsu republikas darbaļaudis, no Latvijas ekonomiskās un politiskās patstāvības iznāks tikai cīks, apsmiekis visas pasaulē priekšā. Beidzies politisko runu, sācies ekonomiskās darbības laiks. To R. Kavinskis uzsveris ikvienā uzstāšanās reizē gan kolhoza un pārstrādājošās rūpniecības uzņēmumu kolektīvu sapulcēs, gan šopirmdien notikušajā kārtējā agrofirmas direktoru padomes sēdē, kurā tika risinātas siera rūpnīcas un lina fabrikas saimnieciskās neatkarības ieviešanas problēmas.

No uzņēmumu darba kolektīvu lēmumiem būs atkarīgs tas, kā viņi turpmāk gribēs realizēt savu ekonomisko patstāvību. Ērgļi, kā zināms, labāk izaug brīvībā.

M. AUSTRUMA

- Tagad laukos iestājies šķietams miera periods.
- Taču mehāniskajās darbnīcās ir sparīgs rosme
- laiks. Arī Leņina kolhozā remontē traktoros,
- šķūņos — kombainus. Kad ir siltāks, kārtu arī
- lauksaimniecības inventāru.
- Starp centīgākajiem mehanizatoriem tehnikas
- remontā minams Alfons Sondors (attēlā). Viņš
- pašlaik nodarbināts kombaina remontā. Jāpiebilst,
- ka A. Sondors labi pastrādājis ražas novākšanā
- un rudens aršanā.

J. SILICKA foto

Vārds deputātu kandidātu uzticības personām

No mūžīgās bērnības dārza

Preiļu pilsētas 1. vēlēšanu apgabala par deputāta kandidāti balotējas Preiļu pilsētas 1. bērnodārza medmāsa Rasma Zdanovska. Sieviete, kuras darba mūžs gadu desmitos aizvadāms mūžīgās bērnības dārzā, kuras rokas prot ārstēt un žēlot, kuras acis prot uzmanīgi vērot un saulaini smaidīt. Ja kāds ir pelnījis tautas uzticību saukties par tās interešu aizstāvi, tad mūsu Rasmiņa (tā mēs viņu saucam kolektīvā) to ir nopelnījusi divkārt. Cilvēks, kurš mīl un saprot bērnus, nespēj būt vienaldzīgs arī pret pieaugušo bērnam. Ar savu nelz-

sikstošo enerģiju, labo sirdi un gaišo prātu viņa, būdama vienkārši koleģe, kura labāk orientējas likumos, ir palīdzējusi uzlabot dzīves apstākļus vairākiem darba biedriem. Būdama deputāte, mūsu Rasma noteikti atdos šim pienākumam daļu sava laika, daļu savas atsaucīgās sirds, jo pa pusei kaut ko darīt viņa neprot. Pirmajā vietā, protams, paliks rūpes par bērniem, jo Rasma ir cilvēks, kurš ar tīru sirdi var parakstīties zem vārdiem: «Visu labāko — bērniem!». Mēs, pieaugušie, par sevi pa-

stāvēt protam un spējam paši, darām to tik labi, ka nereti bērnu dzīvei, viņu bērnam un problēmām pat laika neiznāk, pat par nopietnām tās neuzskatām. Bet mūsu bērniem sārps dziļāk un biežāk, nekā mēs to iedomājamies... Domājot par vēlēšanām, uzdevu Rasmai trīs, manuprāt, vēltājus interesējošus jautājumus. — Kā un kādos virzienos, tavuprāt, jādarbojas jaunievēlētājiem deputātiem? — Pilsētā ir daudz dažādu sasāpējušu problēmu, kuras var atrisināt tikai visi deputāti, kopī-

gi un mērķtiecīgi darbojoties sāskanā ar iedzīvotāju interesēm. Mēs visi gribam redzēt tīrākus mūsu pilsētas ielas, plašāku precu klāstu veikalos, skaistākus mūsu laukus, ūdeņus, mežus. Cilvēki saviem deputātiem uzticas, un ar darbiem šī ticība jāattaisno. — Kādus tu gribētu redzēt nākošā sasaukuma deputātus pilsētas padomē? — Ceru, ka pilsētas un rajona padomē ievēlēs enerģiskus, kompetentus un galvenais, godīgus un reāli domājošus cilvēkus.

— Vēlēšanu apgabalā jūs balotējaties divatā. Kā uzņemsit iespējamo zaudējumu? — Uzņemsu to ar mierīgu sirdi un bez traģiska noskaņojuma. Novēlēju savai sāncensēi radoši strādāt, attaisnot vēlēšanu uzticību, būt enerģiskai, darboties nenogurstoši savas tautas labā. Atdodot savas balsis par Rasmu Zdanovsku jūs, Preiļu pilsētas 1. vēlēšanu apgabala vēlētaji, būsit ieguvuši nelokāmu savu tiesību aizstāvi, aktīvu, pašā mūsu sabangotās dzīves vidū stāvošu cilvēku ar ietūjīgu sirdi, mīli siltām rokām un augstu pienākuma apziņu. V. KALVA, 1. bērnodārza audzinātāja

Pēc lietišķajām īpašībām

Preiļu stera rūpnīcā par laboratorijas vadītāju Valentīna Dekse sāka strādāt pēc bijušā direktora un administrācijas lūguma. Sveša vide un darba apstākļi, bet drīz vien viņa ietūjās kolektīvā un vienlaidības, sirsnīguma un biedrības dēļ kļuva savs cilvēks. Noskaidrojās, ka Valentīnai Deksei ir arī gaišs prāts un labas organizatora spējas. Viņa ir sabiedriska, būdama PSKP biedre, prasmīgi vada uzņēmumā politmaiņas. Darbā Valentīna Dekse ir principiāla, prasīga (vispirms pret sevi, tad pret citiem). Viņas viena no galvenajām īpašībām ir godīgums, rūpes par līdzcīvēku. Viņa ir gatava samežģījušos dzīves apstākļos ar padomu palīdzēt jebkuram. Valentīna Dekse raksturo neatlaidība. Ar to viņa ir daudz sasniegusi, pabeigusi neklātienē augstskolu.

Valentīnai Deksei piemīt patstāvība, viņa ir cilvēks, kas prot savu viedokli izvirzīt un aizstāvēt. Tīra vide — tīra sirdsapziņa — tīra maize. Par to Valentīna Dekse cinās savā tiesajā darbā. Viņa iestājas par visu to, kas ļautu cilvēkam pilnvērtīgi un brīvi dzīvot un strādāt. Valentīna Dekse izvirzīta par deputāta kandidāti rajona padomes vēlēšanām, vadoties tikai pēc lietišķajām īpašībām — izglītības, izdarīguma, godīguma, vienlaidības, neatlaidības. Tādi cilvēki pārbūves apstākļos ļoti vajadzīgi padomju darbā. Esmu dziļi pārliecināta, ka Valentīna Dekse, ja viņu ievēlēs par deputāti, godīgi, principiāli un gudri aizstāvēs vēletāju intereses. Aicinu 9. Preiļu vēlēšanu apgabala vēletājus balsot par Valentīnu Deksi. E. REINIEKS

Es — meitiņa kā rozīte...

...Kā sarkana magonīte... Sis mierīgais kompliments nav Silvijai. Par viņu ir skaudrākas, pašmāju — latgaliskas rindas: «Visi vieji mani pyuta, Visi laudīs aprunova, Skaista beju vieju pyusta, Bolta laužu aprunota». Dažiem Silvijs kā dādzis aci, citiem — kā sirsnīga azotē. Pie viņas nāk ticot, ka aiznesīs līdz dziļrdīgām ausīm kādu samilzušu problēmu, un kā vēl aiznesīs! Viņas rokkraksts avīzē nav sajaukams ar citu, to pat pseidonims nenoslēpj. Dzimusi 1966. — ugunīgā Zirga gadā, tātad — tā uguns kritiķu un acis — no tā ugunīgā gada, bet pretrunas, kuras uzticīgi lavās pakāļ un ēd sirdsmieru, nāk no Zivs zīmes. Un tā profesionalitāte, droši, arī — no Zivs: žurnālistika — kā zivs ūdenī. Jau skolā brīnēja un priecēja Silvijās savdabā sacerējumu rakstīšana un zaļaj jaunībai neraksturīgi prātīgi secinājumi un

kritika. Jau tad viņa bija no tiem nedaudzajiem skolēniem, līdz kuriem skolasitājam nav «jānolaizās», kurlem nedreb ceļgali, ar pedagogu runānot. Simpātiska ir viņas aizraušana ar mājsaimniecību. Pedantiska, gaumīga, oriģināla. Apbrīnojama kulināre. Tikai labestīgi gaišs cilvēks par mīļākajām nekautrēsies nosaukt bērnu grāmatas («Pepija Garžeķe», «Mērija Povins», «Karlsone», «Emīla nedarbi») un savu māti kā bērnībā turpinās saukt par «māmiņu». Ja jūs vēlaties atrast drosmīgu muti, kurai roku priekša neaizšausi, muti — rupužu jūsu problēmām, tālu nemeklējot, balsojiet par SILVIJU JOKSTI! To jums ieteic arī Kultūras fonds, jo Silvijs ir viens no aktīvākajiem un izdarīgākajiem cilvēkiem ne vien Tautas frontē, bet arī vietējā Kultūras fonda grupā. Aicinu 2. PREIĻU VĒLĒSANU APGABALA vēletājus: apdomāsim par ko balsot. Vai par

cilvēku, kurš devis piekrišanu balotēties, lai veiksmīga iznākuma gadījumā pēc labākās sirdsapziņas patiešām cīnītos par sava apgabala, sava rajona iedzīvotāju vajadzībām deputātu sesijās un caur rajona avīzi, vai arī par tiem, kuri, jau būdami deputāti, nav spējuši pacelties savu uzdevumu augstumos, pieviluši vēletāju cerības un uzticību, bet nekautrējas zem neveikto darbu sloga joprojām solīt visu problēmu atrisinājumu, aizmiršot, ka atbildība par savu neizdarību jāuzņemas pašiem. Solīti var un prot katrs, bet skatīties, cik vairošos no drosmīgs deputāta kandidāts ir bijis savos darbos vai — nedarbos. Silvijs neaizraujas ar kvēlārunām, bet dara — rok. Izrādās, arī ar spalvu var lieliski rakt. (Iztiksim bez fotogrāfijas. Ja kāds grib viņu redzēt vai dzirdēt ierasti sirsnīgi: «Nu, čau, kā iet?», — aiziet, tresdien uz redakciju pēc savas «Atmodas»). S. BĒRZIŅA

Partijas rajona komitejas sekretārs

Dzimšanas gads — 1945. Dzimšanas vieta — Jersikas ciems. Skola, pirmā specialitāte — Līvānos. Darba biogrāfija — Jēkabpils starp-saimniecību celtniecības organizācija, dzelzceļš, Valsts apdrošināšanas inspekcija, komjaunatnes rajona komiteja, brigadieris, lecināma priekšnieks, kolhoza priekšsēdētāja vietnieks, partijas organizācijas sekretārs, partijas rajona komitejas instruktors, tautas kontroles rajona komitejas priekšsēdētājs, partijas rajona komitejas otrais sekretārs. Izglītība: Rīgas partijas skola, Vilņas Augstākā partijas skola. Precēties, ir triju bērnu tēvs. Izrādās, var arī tā: deviņās laikraksta rindās levlētot Pēteru Romanovu, 44 gadus veca partijas rajona komitejas sekretāra, deputāta kandidāta 18. Līvānu vēlēšanu apgabalā, autobiogrāfiju. Pilnīgi iespējams, ka dažam likšies divvains vārdu savienojums «kandidāts — partijas rajona komitejas sekretārs», cits šo publikāciju uzņems ar kareivīgu nostāju. Ipaši uz pēdējo vētraiņo rajona notikumu fona, kas tieši ir saistīti ar pirmvēlēšanu kampaņu. Taču tieši no tā arī gribētos sākt. Man bija iespēja sarunāties ar Pēteri Romanovu nākošajā dienā pēc graujošā fiasko, ko cieta mūsu partijas rajona komiteja, izvirzot deputātu kandidātus no kompartijas. Un raksturīgi: kārtējo reizi savā priekšā redzēju nevis partijas rajona komitejas sekretāru, bet Romanovu — cilvēku, Romanovu — komunistu, kurš ar sārps un rūg-

tumu pārdzīvoja notikušo. Un nenoliedz arī savu personīgo atbildību. Ar milzīgu satraukuma izjūtu spriežot par to, kā partijas rajona komitejas aparatam un visiem tiem, kuri nesteidzas šķirties no partijas biedra kartes, dzīvot tālāk. Lai kā es necentos viņa spriedumos uzkert «aparāta» domāšanas pazīmes, neizdevās. Un tas ir Romanovs — ar vēsu prātu vērtē radušos situāciju, ir tāls no tā, lai mēģinātu savas kļūdas uzvelt kādam citam. Iespējams, kādā zinā būsu subjektīva, iespējams, man izteiks pārmetumus nosliecē ple «partijas funkcionāriem», taču atļaušos piezīmēt, ka uz P. Romanovu tas nav attiecināms. Ir cilvēki, kuri cenšas palikt tādi, kādi viņi ir jebkura «režīma» apstākļos — atšķirībā no tiem, kuri viņa galotnē uzpeldēja pārbūves laikā, un kur ir garantija, ka daži no viņiem neiz-

rādīsies par «kalifiem uz stunda». Nebija viegli Pēterim Romanovam aizstāvēt savas principiālas pozīcijas tautas kontroles rajona komitejas priekšsēdētāja amatā stagnācijas laikos: cilvēks strādāja kā starp laktu un āmurū! Ko te vēl apskaut? Slavenās «telefona tiesības», bet reizēm atklāti — dzelzs apkampieni no vienas puses un sirdsapziņa, krietnumš, bezalzspridumaina atlieksme — no otras. Vai nebija cīņa? Būdama tautas kontroles rajona komitejas ārštata darbiniece, ikreiz brīnijos: kā tas viņam izdodas: atrast īstenās nolīkušā sekas un sodīt ar viņam doto varu tieši to, kurš ir jāsoda? Tālāk — no avīznieka redzesviedokļa. Bija sākusies pārbūve, bet mēs, profesionāli, vēl nespējam sadūšoties un virzīties «pret straumi», proti, izteikt savu īpašu viedokli — tik cieši mūs saistīja stereotipi. Romanovs bija viens no nedaudzajiem aparatā darbiniekiem, kurš «neiestīga juku laikos», bet uzsāka atklātu sarunu ar lasītājiem, neatkarīgi no tā, vai tās bija ražošanas vai politiskās problēmas. Tā bija: pēc viņa uzstāšanās laikrakstā redakcija saņēma daudz vēstuļu, kurās sekretāram izteica pārmetumus,

pat piedēvēja viņam stagnāta domāšanas veidu. Bet dialogs taču notika! Un tas ir svarīgākais. Mēs nekādi nevaram tikt valā no ierastās tradīcijas: cauršjums — uz partijas rajona komiteju, kaimiņi sastrīdējušies — uz partijas komiteju, paklupa kāds uz netīras ietves — izlemt šo jautājumu tikai pie sekretāra. Bet parunāt no sirds — tas jau noteikti pie Pētera Romanova. No sevis zinu, Zīnu, ka ne tikai uzklausīis, bet arī sadzirdēs, sa-prāšis, palīdzēs. Ja tas, protams, ir viņa spēkos. Svarīgi, manuprāt saprast vienu: Romanovs nav ne ķeizars, ne dievs. Visi mēs lielāka vai mazāka mēra esam sistēmas varā. Tās, kura šodien ir galīgi siīma. Tad ārstēsīm to visi kopā — gan komunisti, gan LTF locekļi un citi — «cītādi domājošie». Un jāaplecina tas ne ar vārdiem, bet gan ar konkrētiem darbiem! Visādā gadījumā deputāta kandidāts P. Romanovs uz to ir gatavs. Viņš iestāties par Latvijas ekonomisko suverenitāti kopumā, rajona un, kas ir ne mazāk svarīgi, konkrēti par Līvānu suverenitāti. Pēc viņa domām ir amorāli, necilvēcīgi kurināt naidu starp dažādu tautību pārstāv-

jiem. Viņš ir par jauna tipa padomēm, kas sociālo problēmu atrisināšanai izmanto efektīvas metodes, par to dominējošo lomu ekoloģisko problēmu atrisināšanā. Viņš ir par pārbūvi ekonomisko attiecību veidošanā lauksaimniecībā, attīstoties zemnieku saimniecībām, īpašumam uz zemi. Man atvēlētajā laikraksta plātibā P. Romanova pirmvēlēšan programmu visā pilnībā atspoguļot nav iespējams, domāju, ka ar mūsdienu orgtehnikas palīdzību tā nonāks līdz vēletājiem daudz detalizētākā veidā. Noņemamā pateikšu, lūk, ko. Agitatore no manis nav izdevusies, nekād neesmu pratusi un tā arī nelemācijos izteikt savas domas lozungu veidā. Mēģināšu maksimāli koncentrēt veidā pateikt dažus vārdus par cilvēku, kuram bezgalīgi uzticos un kurš, esmu pārliecināta, prastu attaisnot ne tikai manu uzticību rajona augstākās varas orgānos. Skaidri zinu: ja es būtu pierakstīta 18. vēlēšanu apgabalā, — savu balsi nododu par Pēteri Romanovu. Bez mazākām šaubām un atskatīšanās uz kaut ko. I. KOROLOVA laikraksta «Leņina Karogs» redakcijas nodaļas vadītāja

Laikraksta „Leņina Karogs” redaktoram P. Pizelim

Sakarā ar to, ka Preiļu rajona vietējo padomju vēlēšanu kampaņas gaitā 45. vēlēšanu apgabalā izveidojusies neviennozīmīga situācija, lūdzu dot iespēju deputāta kandidātiem B. Kivleniekam un J. Šnepstam publicēt Jūsu laikrakstā savu atklāto vēstuli. Vēlēšanu komisiju lūdzu sniegt situācijas morāli ētisko novērtējumu. M. KOSTENECKA, PSRS tautas deputāte, PSRS Augstākās Padomes locekle

Laikraksta „Leņina Karogs” redakcijai Darām Jums, cienījamie biedri, zināmu, ka pēc mūsu reģistrācijas par tautas deputāta kandidātiem 45. Riebiņu vēlēšanu apgabalā sākas cilvēka cīņu pazemojoša pirmsvēlēšanu kampa-

na pret mums — Jāzēpu Šnepstu un Boļeslavu Kivlenieku. Isi par lietās būtību. Pēc deputātu kandidātu reģistrācijas vienpersoniski abi tikām nedēļas laikā atbrīvoti no ieņ-

tika sasaukta valdes sēde. Ģenerāldirektors b. Kavinskis informēja valdes sēdes locekļus par savu vienpersonisko lēmumu. Balsošana demokrātiskai jautājuma izlemšanai, protams, nenotika. Kolhoznieku kopsapulcē, kura notika 28. novembrī, tika nolāsiti valdes sēžu lēmumi, kas pēc satura neatbilda faktiskajai to gaitai un protokolu saturam. Tas kārtējo reizi mūs diskriminēja vēletāju priekšā. Uzskatām, ka tas viss ir saistīts ar izvirzīšanu par deputātu kandidātiem tajā pašā apgabalā, kur balotējas ģenerāldirektors b. R. Kavinskis. Domājam, ka šādu metožu pielietošana pirmsvēlēšanu kampaņā pazemo ne

tika mūs, bet arī pašā ģenerāldirektora cilvēcisko cīņu, grauj partijas autoritāti. Ņemot vērā radušos situāciju, kas ar katru brīdi kļūst neapare-dzamāka, jo apmelojumi turpinās (skat. agrofīrmas laikrakstu «Jaunais Ceļš», Nr. 48, 2.12. 1989. g.), mēs lūdzam Preiļu rajona izpildkomiteju līdz 1989. gada 9. decembrim izskatīt šo jautājumu, uzāicinot piedalīties visus deputāta kandidātus 45. Riebiņu vēlēšanu apgabalā, to uzticības personas, kā arī masu informācijas līdzekļu pārstāvjus. B. KIVLENIEKS un J. ŠNEPSTS, deputāta kandidāti 45. Riebiņu vēlēšanu apgabalā

Atsauc kandidatūras

Kandidatūras rajona Tautas deputātu padomes vēlēšanām atsaukuši:

Leonards Sustovs — 14. Preiļu vēlēšanu apgabalā,

Voldemārs Vilcāns — 26. Livāņu vēlēšanu apgabalā,

Boļeslavs Kivlenieks — 45. Riebiņu vēlēšanu apgabalā.

Rajona vēlēšanu komisija viņu lūgumus apmierinājusi.

Deputātu kandidāti

Visa pamatā — cilvēks

4. vēlēšanu apgabalā par deputātu kandidātu no Preiļu sakaru mezgla un kultūras darbinieku arodbiedrības darbiniekiem izvirzīts Mavrikijs Lomakins. Preiļu sakaru mezgla priekšnieks.

Mavrikijs Lomakins dzimis 1943. gadā Rožupes ciemā zemnieka ģimenē. Augstākā izglītība, PSKP biedrs, precēties, ir divu bērnu tēvs. Līdz 1973. gadam dzīvoja Rīgā, bet ģimenes apstākļu dēļ pārcēlās uz Preiļiem.

Darba gaitas uzsāka «Lauktechnikas» Preiļu rajona apvienībā par ražošanas iecirkņa priekšnieku. No 1976. gada līdz 1980. gadam mācījās Augstākajā partijas skolā, vēlāk strādāja par galveno inženieri «Agrokimijas» rajona apvienībā. Sevi parādīja kā prasmiģs, kompetents darbinieks, daudz spēku un enerģijas veltīja, lai organizētu apvienības precīzu darbu kolhozu un padomju saimniecību apkalpošanā. No 1981. gada maija M. Lomakins tika iecelts par «Lauktechnikas» rajona apvienības pārvaldnieku. Apvienībā nostiprinājās materiāli tehniskā bāze, veiksmīgi ritēja dzīvokļu celtniecība.

Trīs gadus M. Lomakins strādāja par tautas kontroles rajona komitejas priekšsēdētāju. 1989. gada janvārī Preiļu sakaru mezgla darba kolektīva sapulcē, demokrātiski balsojot, no divām

kandidatūrām tika ievēlēts par sakaru mezgla priekšnieku. No pirmajām darba dienām šajā amatā M. Lomakins savu uzmanību koncentrēja uz sociāli ekonomisko problēmu risināšanu. Viņa vadībā kolektīvs mēģina atrast jaunas saimniekošanas metodes. Biedrs M. Lomakins aktīvi piedalās rajona sabiedriskajā dzīvē.

Deputāta kandidāts M. Lomakins savā programmā par svarīgāko uzskata:

— cīņa par tiesiskās valsts izveidošanu, ja tās mums nebūs, mums nebūs daudz kā;

— ekoloģiskās krīzes problēmu atrisināšana;

— cīņa par sociālo taisnīgu neatkarīgi no tautības, cenšanās pamatā redzēt cilvēku ar viņa priekšiem un bēdām;

— sakaru sistēmas pilnveidošana rajonā.

Tā kā mūsu rajonā dzīvo 83 veci cilvēki, kuri saņem minimālo pensiju — 30 rubļus, M. Lomakins veicinās pensiju fonda izveidošanu rajonā.

Aicinām 4. vēlēšanu apgabalā vēlētajus balsot par tautas deputāta kandidātu Mavrikiju Lomakinu!

V. Beļkovs, N. Batramenko, E. Daģis.

deputāta kandidāta uzticības personas

Deputāta kandidāta pārdomas

Ir noslēgusies rajona vietējo padomju deputātu kandidātu izvirzīšana. Starp kandidātiem daudz jaunu vārdu, bet netrūkst arī to, kuri, būdami deputāti, nespēja bet, varbūt, negribēja izmantot savas tiesības un palīdzēja sistēmāli novest mūsu dzīvi līdz krīzei. Tagad cilvēkiem ir tiesības izvēlēties, un ir nopietni jāpadomā, kā labā atdot savu balsi. Jāievēl tādi deputāti, kuri nebaidās ne administratīvā, ne partijas spiediena un cīnīsies par tādu padomju izveidošanu, kurām pieder reāla vara, kurām jāpauz tautas griba un jālikvidē partokrātijas diktāts. Tas ir grūti izdarāms, jo neviena diktatūra no varas ar labu nav atteikusies.

«Ievīkuši» deputātos savus pārstāvjus, kuri arī agrāk viņiem kalpoja centīgi, partijas funkcionāri, spekulējot ar skaistiem vārdiem, turpinās diktēt jēdzienus «brīvība, sirdsapziņa un gods savā izpratnē. Tikai izveidojot jaunas, neatkarīgas vietējās padomes, kurām būs pakļauti visi izpildes un pārvaldes orgāni, varēs cerēt uz reālu mūsu dzīves uzlabošanu. Šādas padomes veicinās brīvās Latvijas atdzimšanu.

Daudz sarežģītu, neizlemtu problēmu mūsu Livāņiem palika no iepriekšējiem deputātiem: sociāli svarīgu objektu celtniecība, iedzīvotāju apgādāšana ar precēm, atpūta, bet īpaši svarīgs pilsētai ir ekoloģijas jautā-

jums. Kamēr Livāņi būs kā rūpniecības piedēklis centram, ar pavisam nelielu pretīatdošanu, izņemot netīru gaisu un atkritumus, problēmas paliks neatrisinātas. Tāpēc viens no svarīgākajiem uzdevumiem, kas ir jāatrisina jaunajai padomei — pilsētas pašpārvaldes izveidošana. To var veicināt pilsētas uzņēmumu pāriešana uz pilnīgu patstāvību, proti, uzņēmumiem jāpieder tiem, kas tajos strādā. Tikai tad radīsies saimnieciska ieinteresētība savas pilsētas lietās.

Es piekritu balotēties rajona padomē, jo uzskatu: ja cilvēks asi jūt to, kas pašreiz notiek mūsu dzīvē, tad viņam nav tiesību atteikties no cīņas un jābūt gatavam uzņemt tautas ievēlētā smago nastu.

Bet jācinās, es domāju, par tīru gaisu, par tīrām upēm, par tīriem produktiem, par to, lai zeme piederētu tiem, kuri to aprūpē, bet rūpnicās — tiem, kuri tajās strādā, par to, lai cilvēks par savu darbu saņemtu algu nevis žēlastības dāvanu, jācinās pret visāda veida diktatūru, jācinās par iespēju pašiem lemt savā mājā, jācinās par vārda, preses un sirdsapziņas brīvību, jācinās par brīvu un stipru Latviju.

V. ALPAJEVS, deputāta kandidāts 31. vēlēšanu apgabalā

LTF rajona nodaļu platforma vietējo padomju tautas deputātu vēlēšanām

PSRS — Vācijas 1939. gada slepeno nolikumu rezultātā, ignorējot tautu pašnoteikšanās tiesības, neatkarīgās Baltijas valstis tika anektētas PSRS sastāvā. Pēc tam realizētā PSRS tautu sapludināšanas politika, rusifikācija, totalitārisma sistēma, dogmatisms un voluntarisms visu valsts dzīves jautājumu risināšanā radījuši postošas sekas latviešu nācijai un noveduši Latviju pie vispārējas garīgās un ekonomiskās krīzes. Pārkrievošanas politika, ko pavadīja apzināta iedzīvotāju migrācijas veicināšana no citiem Krievijas apgabaliem, radījusi reālus draudus latviešu tautas eksistencei un saspilējumu starpnacionālo attiecību sfērā.

Izeja no šī stāvokļa rodama tikai radikālā politiskās un ekonomiskās sistēmas pārbūvē, patiesas valsts suverenitātes, demokrātijas, tautas pašnoteikšanās, cilvēktiesību un cilvēka

cienu dzīves apstākļu nodrošināšanā, tiesību valsts izveidošanā. Labi apzinādamies, ka eksistēt dažādi viedokļi attiecībā uz Latvijas neatkarības nodrošināšanas ceļiem, kā arī citos jautājumos, LTF rajona nodaļas uzskata, ka nepieciešamie revolucionārie pārkartojumi ir iespējami, tikai ar demokrātiskām metodēm sadarbojoties visiem sabiedrības slāņiem. Uzskatām par iespējamu atbalstīt visus demokrātiski noskaņotos deputātu kandidātus neatkarīgi no to ieņemamā amata, piederības pie sabiedriskajām organizācijām, tautībām un reliģiskās piederības, ja tie atzīst Latvijas okupācijas faktu 1940. gadā, respektē latviešu tautas pašnoteikšanās tiesības savā zemē, atbalsta tās centienus atgūt valstisko neatkarību, ar savu līdzšinējo darbību ir pierādījuši vārdu un darbu saskaņu, atbalsta neatkarīgas LKP izveidošanu.

VALSTS POLITISKĀ UN EKONOMISKĀ SISTĒMA

1. Visa valsts vara pieder tautai, kas to realizē ar vēlētu pašpārvaldes orgānu starpniecību. Tautvaldība nav savienojama ar kādas partijas vadošas lomas noteikšanu valsts konstitūcijā.

2. Dažādu politisko partiju veidošanās un to līdztiesīga darbība ir viens no patiesas demokrātijas priekšnoteikumiem.

3. Nākotnes Latvija ir veidojama, ievērojot visas starptautiski atzītās cilvēka un tautu tiesības, nodrošinot pilnīgu latviešu tautas pašnoteikšanos un Latvijas kā valsts suverenitāti.

4. Valsts politikājam un ekonomiskajam sistēmai jānodrošina vispārlicmēģo vērtību prioritāte, katra individa kā personības fizisko un garīgo spēju maksimāla attīstība un katra cilvēka ieinteresētība sava darba rezultātos.

5. Zemei un dabas bagātībām jābūt tautas īpašumā, bet šā īpašuma pārvaldīšanas tiesībām jāpieder zemākā līmeņa vietējām padomēm.

6. Ražošanas līdzekļi un neražojošās sfēras pamatlīdzekļi var būt gan privātā, gan kolektīvā, gan valsts īpašumā.

7. Valstij jānodrošina līdztiesīgas visu īpašuma formu attīstības iespējas. Valsts nodokļi, kā arī produkcijas valsts iepirkuma cenas un realizācijas cenas nedrīkst būt atkarīgas no īpašuma formas.

8. Jāatjauno skola kā katra ciema apgaismības centrs, vienlīdzīgi nodrošinot izglītības sistēmas demokratizāciju, humanizāciju un demilitarizāciju.

9. Jāreformē sociālā nodrošināšana un veselības aizsardzība, tam pamatā liekot apdrošināšanas medicīnas sistēmu.

10. Jānodrošina garantēta, ražošanas attīstību apstiežoša un pietiekama kultūras sfēras finansēšana, atbilstoši kultūras kā pirmās nepieciešamības nevis greznības lomai sabiedrībā.

11. Vietējām padomēm jāklūst par augstākajiem tautas varas orgāniem savā teritorijā, nododot augstāko līmeņu padomēm tās funkcijas un tiesības, kuras ir lietderīgi realizēt centralizēti.

12. Vietējās nozīmes sociālo, kultūras, izglītības, ekoloģijas un citu jautājumu risināšanai

vietējām padomēm jāsaņem noteikta daļa no valsts nodokļiem, ko maksā to teritorijā izvietotie uzņēmumi, organizācijas, kā arī iedzīvotāji. Vietējām padomēm jābūt vienīgajām noteicējām par šo līdzekļu izlietošanu.

RAJONA ATTĪSTĪBA

1. Rajona ekonomikas pamats ir lauksaimnieciskā ražošana: lopkopība, augkopība (pašu patēriņam un lopkopības vajadzību apmierināšanai), dārzenkopība, augkopība un lauksaimnieciskās produkcijas pārstrādāšana.

2. Atbilstoši pamatnozares un sociālās sfēras vajadzībām īpaši jāattīsta lauksaimniecības produkcijas pārstrādāšanas rūpniecība, lauksaimniecības tehniskās nodrošināšanas uzņēmumi, būvmateriālu ražošana, transports un sakari.

3. Periodā līdz brīvā preču tirgus ieviešanai rajona tautas saimniecība organizējama pēc pašnodrošināšanas principa, tas ir, visai rajonā ražotajai produkcijai ir jābūt pieejamai vispirmās vietējo vajadzību apmierināšanai. Attīstības prioritāte piešķirama ražotņiem, kas kalpo vietējo vajadzību apmierināšanai, kā arī eksportprodukcijai.

4. Vietējām padomēm attiecības ar visiem tās teritorijā izvietotajiem uzņēmumiem un organizācijām, tai skaitā, ar ārusrājona uzņēmumu ceļiem un filiāļiem, kā arī privātpašniekiem jāveido ar kredītu, investīciju, nodokļu sistēmas un citu ekonomisko metožu palīdzību.

5. Zemnieku saimniecībām to veidošanās un nostiprināšanās periodā jānodrošina maksimāls organizatorisks un finansiāls atbalsts un līdzīgi apstākļi ar kolektīvajām saimniecībām valsts nodokļu, kredīta un cenu politikas jomā.

6. Nekavējoties jāveic rajona tautsaimniecības un neražojošās sfēras potenciāla inventarizācija, lai nodrošinātu ekonomiskās un sociālās (izglītība, kultūra medicīna utt.) sfēru sabalansētu attīstību nākotnē.

7. Dabas aizsardzības jomā nepieciešams:

— visās ražošanas sfērās ievērot principu — ekoloģiski nesaprātīga rīcība nav ekonomiski saprātīga.

— ieviest dinamisko ekoloģisko nodokli jebkura veida saim-

nieciskajai darbībai, tādējādi radot apstākļus, kuros ekonomiski neizdevīgi pielietot ekoloģiski netīras tehnoloģijas;

— jaunu, saimnieciski nozīmīgu objektu celtniecība ir pieļaujama tikai pēc ekoloģiskās un demogrāfiskās ekspertīzes veikšanas un piedāvātā projekta publiskas aizstāvēšanas;

— nodrošināt spēka esošo likumdošanas aktu reālu funkcionēšanu rajonā;

— nodrošināt brīvu pieeju jebkāda rakstura ekoloģiskai informācijai;

— rajonā izveidot resorieru nepakļautu ekoloģisko laboratoriju, kas realizētu nepārtrauktu un atklātu uzturētājus no vides stāvokļa kontroli;

— krasi samazināt augu aizsardzības ķīmisko līdzekļu lietošanu, aizstājot tos ar pareizu agrotehniku;

— organizēt lauksaimnieku izglītošanu, lai nodrošinātu dabai nekaitīgu, racionālu minerālo un organisko mēslošanas līdzekļu lietošanu.

8. Lai nodrošinātu LPSR tautsaimniecības lēmuma, kas vērstas uz iedzīvotāju skaita mehāniskā pieauguma apturēšanu, reālu darbību, izveidot šī lēmuma izpildē ieinteresētu komisiju, bez kuras pieņemšana rajonā būtībā ir piekristīti iedzīvotāju skaita pieaugumiem. Radīt saimnieciskās ekonomiskās apstākļus, kas nodrošinātu minētā lēmuma īstenošanu.

9. Sadalot valsts un sabiedrisko dzīvokļu fondu, nodrošināt vietējo iedzīvotāju prioritāri ievērojot viņu sabiedriski derīgā darba kvantitatīvi un kvalitatīvi.

10. Kultūras vajadzībām paredzami lielāki un stabilāki budžeta līdzekļi, lai kultūras iestādes padarītu par pirmo kultūras nesējām tautas kultūras apziņā, lai kultūras iestādes kļūtu par budžeta iestādēm ar vietējās padomes dotāciju iespējām.

11. Sabiedriskās dzīves sfērā: — iestāties par pilnīgu apziņas brīvību, tiesībām brīvi propagandēt gan ateisma, gan reliģiskus uzskatus, tajā skaitā arī rajona masu informācijas līdzekļos;

— iestāties par visu konfesiju līdzdalību sabiedriskajā dzīvē;

— atjaunot rajona kultūrvēsturisko vidi, rehabilitējot vēsturiskos nosaukumus.

LTF rajona nodaļas uzskata, ka jāizplašas iespējas realizēt savu pārliecību tiesajā darbā, kas, protams, neizslēdz godprātīgu atdeputāta pienākumiem.

Aicinām atbalstīt

Republika gatavojas vietējo padomju vēlēšanām, un pirmo reizi šis pasākums radījis interesi pasaules «brīvākas» valsts pilsoņos, jo cīņā sastopas divi spēki — vecie, ierastie un jaunie, netradicionālie.

Ierastā sistēma šodien ir no-

bijusies, jo nesaprot, kā saglabāt veco, ierasto un tai pašā laikā izlikties, ka ir jauno spēku piekritēji, aktīvi atklātības aizstāvji, pārkārtošanās veicinātāji.

Aicinām rajona iedzīvotājus — ieskatīties! labi deputātu kandidātos, par kuriem vēlēties.

- 1. Preiļu vēlēšanu apgabalā — A. Pošeiko,
- 2. Preiļu — — — — — S. Joksti,
- 3. Preiļu — — — — — A. Staužu,

- 4. Preiļu — — — — — D. Smuksti,
- 5. Preiļu — — — — — P. Pizeli,

(Nobeigums 4. lpp.)

Aicinām atbalstīt

(Sākums 3. lpp.)

- 6. Preiļu — J. Eglīti,
- 7. Preiļu — A. Jermolajevu,
- 8. Preiļu — A. Ivanovu, J. Vilcānu,
- 9. Preiļu — V. Deksnī,
- 10. Preiļu — J. Urtānu,
- 11. Preiļu — V. Briči,
- 12. Preiļu — A. Krišānu,
- 13. Preiļu — J. Mežinski,
- 15. Līvānu — M. Kručiņinu,
- 16. Līvānu — M. Stalldzāni,
- 17. Līvānu — J. Līpu,
- 18. Līvānu — A. Smirnovu,
- 19. Līvānu — E. Mazjāni,
- 20. Līvānu — V. Utinānu,
- 21. Līvānu — A. Garjāni,
- 22. Līvānu — J. Brenci,
- 23. Līvānu — A. Kalvāni,
- 24. Līvānu — A. Zalānu,
- 25. Līvānu — J. Bojāru,
- 26. Līvānu — J. Kovalevski,
- 27. Līvānu — L. Vindeli,
- 28. Līvānu — R. Stari,
- 29. Līvānu — J. Gallī,
- 30. Līvānu — I. Glušonoku,
- 31. Līvānu — V. Alpajevu,
- 32. Aglonas — F. Pušņakovu,
- 33. Cīrišu — J. Anspoku,
- 34. Jaudzemu — J. Džerīnu,
- 35. Jaunaglonas — J. Ruskuli,
- 36. Salenieku — A. Brenci, I. Valaini,
- 37. Aizkalnes — P. Rožinski,
- 38. Vārkavas — J. Mivrinieku,
- 39. Galēnu — J. Kupri,

- 40. Lomu — L. Salenieci,
- 41. Jersikas — J. Elduku,
- 42. Pelēču — V. Senku,
- 43. Preiļu ciema — P. Barkovski,
- 44. Rauniešu — R. Barovski,
- 45. Riebiņu — J. Sņepstu,
- 46. Opūgu — R. Petrovu,
- 47. Rožkalnu — I. Muzikantu,
- 48. Lazdānu — A. Lazdānu,
- 49. Rožupes — V. Anspaku, J. Brakovski,
- 50. Pēternieku — A. Smirnovu, E. Ancānu,
- 51. Rudzētu — A. Marcinkēviču, L. Spūli,
- 52. Steķu — R. Vēveri, J. Pastaru,
- 54. Kastīres — J. Bizānu,
- 55. Gailišu — O. Beču,
- 56. Saunas — J. Pizeli,
- 58. Silajānu — A. Zagorski,
- 59. Stabulnieku — E. Visocku,
- 60. Dravnieku — V. Līvānu, G. Bolto, J. Blūzmu,
- 61. Turku — A. Smelceru,
- 62. Zepu — A. Kaktinleci,
- 63. Siļukalna — E. Kudīnu,
- 64. Upmalas — S. Stankeviču,
- 65. Vanagu — P. Onckuli.

LTF Preiļu un Līvānu nodaļas uzskata šos cilvēkus par cienīgiem ienemt deputātu vietu rajona padomē un palaujas uz viņu godaprātu un pasaules uztveri.

LTF PREIĻU UN LĪVĀNU NODAĻU APVIENĪBAS VALDE

Seno amatu atdzimšanai

ATTELŌS: E. Smiļģa teātra muzejā uzstājās Līvānu etnogrāfiskais ansamblis «Silava» un Sutru lauku kapela Jūlija Stikuta vadībā. Kā dzīvu vērtību un skatītājiem jāņem vērā jaunie muzikanti.

E. Smiļģa māja—muzejs Rīgā sagaida mūs ar sarmas pieburšiem kokiem, kas izstaro dziļu mieru un klusumu. Taču šis miers un klusums ir tikai šķietams. Jo pavisam drīz pa pieņigušo taciņu dosies apmeklētāji, lai piepildītu balto aleju un muzeja zāles ar atdzīvinošu čalu.

Sākot ar 11. novembri, uz teātra muzeju nāk tie, kuriem interesē latviešu amatniecība un kultūra, jo vienā no zālēm mājvietu atradusi izstāde «Amats latvju kultūrā». Izstādes organizētāji: ražošanas apvienības «Dailrade» LMIC, LTF nodaļa «Austra», LNNK grupa ir parūpējušies, lai apmeklētājiem būtu interesanti. Tiek demonstrētas dokumentālās video filmas. Amatnieku stundās savu prasmi rāda dailamatnieki, leļļu salons «Paļa», dzied etnogrāfiskie ansambli, uzstājas stāstnieki, kuri iepazīstina ar mūsu tautas dail-

amata un vēstures attīstību. Katrā nozīmīgākajā pasākumā, kas notiek muzejā, skatītājus un clemīņus sagaida «mājas saimnieki» — Jaunatnes teātra aktieri — Anta Krūmiņa un Jānis Kalnups. 25. un 26. novembrī Anta un Jānis bija saimnieki Līvānu etnogrāfiskajam ansamblim «Silava». Kopā tika izdzīvoti četri koncerti, katrs savā ipasā noskaņā. Visi kopā — gan skatītāji, gan dziedātāji gāja rotālās, kopā dziedāja, ieklausījās dzejas rindās un interesantajās lekcijās par latviešu ornamentiku, dainām un vēsturi. Pateicoties lieliskajam kontaktam ar vakara saimniekiem, silaviešiem koncerti izvērsās brīvā improvizācijā, ciešā un sirsnīgā sapratnē ar publiku. Cilvēki pēc koncertiem nāca klāt, lai pateiktu savu paldies. (Daudzām sirmām māmujām, kuras Latgali atstājušas jaunības gados, tās bija tik-

šanās ar sava novada tautasdziesmām.) Prieks bija arī «Silavas» vadītāji Sandrai Prikulei, ansambļa dalībniecēm, ka visu kopējais darbs cilvēkiem atnesis tik daudz prieka. Pašiem jaunākajiem Latgales dziesmu zinātājiem: Kristīnei, Edgaram, Elzai, Marekam un Vilnim tas bija liels un svarīgs dzīves notikums.

Ražošanas apvienības «Dailrade» Līvānu iecirkņa vadītāja Anna Prikule var tikai priecāties par savu dziedošo kolektīvu. Dziedot ir nāks pie atzinas, ka cilvēki dziedot savās domās un darbos kļūst labāki. Jo tas ļaunums, ko cilvēks cilvēkam padara ar rupju vārdu un ļaunu domu, ir ne mazāk kaitīgs kā ekoloģiski netīrs gaiss un ūdens. Cilvēkos nedrīkst kultivēt savstarpējo attiecību piesārņošanu ar naidu. Ceļot viens otru, mēs ceļam tautu. Ja pietrūks cilvēcis-

ko attiecību skaistuma, visi zinātnieku sasniegumi zaudēs jebkuru jēgu. Tāpēc ir prieks par dziedošiem cilvēkiem, jo nav nekā patiesāka par tautas dziesmu. Jebkuras tautas folklorā ir visas cilvēces zelta fondas. Nedrīkst tam ļaut aiziet bojā. Visu laiku esam bijuši izšķērdīgi un tikai tagad mācāmies taupīt cilvēces attīstības garajā ceļā sakrautās garīgās vērtības.

Divas dienas Rīgā pagāja kā viena. Un visi ansambļa «Silava» dalībnieki atzīst: ja nebūtu šo divu lielisko vakara saimnieku Antas un Jāņa, viņu sirds siltuma un talanta, būtu daudz grūtāk iejusties svešajā vidē.

Vienīgais aizrādījums, kas izskanēja no skatītāju puses, bija par sliktu reklāmu. Varēja redzēt, kā meitenes ar interesi vēroja prievīšu un jostu aušanu,

zēni — groza pišanu. Bija liela drūzmēšanās pie dzintarpstrādes galda un ādas apstrādes meistariem.

Braucot prom, silaviešus pavadīja labi cela vēlējumi un aicinājums silaviešus redzēt atkal. Pēdējais koncerts svētdienas vakarā piepildīja cilvēkus ar gaišu starojumu un pozitīvi uzlādēja turpmākam darbam.

Teātra muzejā izstādi «Amats latvju kultūrā» vēl varēs apskatīt līdz 10. decembrim. Sevišķi tas būtu vēlamas tiem, kam interesē dailamata nozares. Jaunieši seņ var smelties domu, ka skaistumu apkārt radām mēs paši, bet tas prasa lielu un rūpīgu darbu.

D. RASA
J. SALNAVIEŠA foto

Redaktors P. PIZELIS

CIENIJAMIE AUTOIPASNIEKI!

Atril Ērti! Tikai trīs procenti komisijas naudas. Katru dienu no plkst. 9.00 līdz 15.00, izņemot svētdienas un pirmdienas, jūs varat noformēt TRANSPORTA LĪDZEKĻA KOMISIJAS PĀRDOŠANU tehniskās apkopes stacijā, Rēzeknē, Ļeņina ielā 162.

Katru sestdienu no plkst. 9.00 laukumā pie autoservisa notiek AUTOMASĪNU PĀRDOŠANA.

Apkopes stacijas darbinieki garantē nepieciešamo konsultāciju un organizē dokumentu pārrakstīšanu.

Izmantojiet mūsu pakalpojumus!

Rēzeknes apkopes stacijas administrācija

PĀRDOD govi. Tālrunis: 39560

Manas gaitas nostaigātas. Mana dzīve nodzīvota. Nu atzeju mūža dusā Baltā smilšu kalniņā. (T. dz.)

Skumju brīdī esam kopā ar piederīgajiem, no ANZELMA MICUĻA uz mūžu atvadoties.

Stabulnieku mednieku kolektīvs

Velēnu grāmatā, lielā un smagā, Ierakstīts sīki tavs sviedrainais mūzs. Lapas tai tīrumi, rindkopas — vagas. Kur druvi vējš šalko un zlemelis pūš. (A. Imermanis)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību ANZELMA MICUĻA tuviniekiem, viņu smilšu kalniņā izvadot.

Kirova kolhoza kolektīvs

Vairs tevis nav un zēlums saņņaudz krūtīs. Kam vajadzēja tev tik agri mirt? Bez tevis taču daudzliem būš tik grūti. Bez tevis taču daudzliem sāpēs sirds. (H. Gāliņš)

Dalām bēdu smagumu ar Vītāliju Kurmi sakarā ar DELA pāragro nāvi.

Aglonas ciema izpildkomiteja

LEŅINA KAROGS

MŪSU ADRESE
228250, Preiļos
Komjaunatnes ielā 1.

● REDAKCIJAS TALRŪNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, foto korespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valikas ielā 1). Izdevniecība «Avīze» (Rīgā, K. Valdemāra ielā 105). Viena nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 492 eksemplāri (latviešu valodā 10 192 eks., krievu valodā — 4 300 eks.).
Indekss 68168.
Pas. 1547.